

**தூரமானது
அன்மையானது**

கன்டை வீரசைவ வசனங்கள்

அமரர்
யொன்னம்பலம் பாக்கியநாதன்

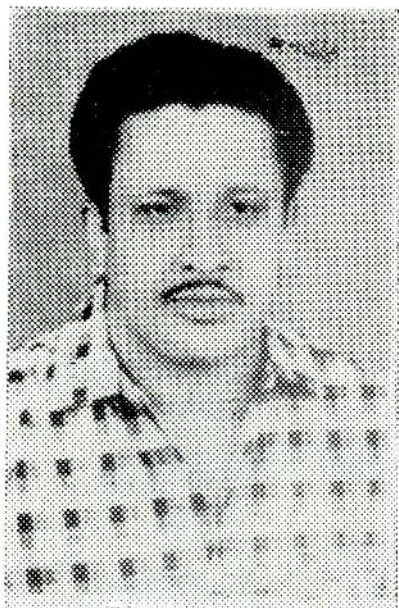
நீனைவுச் சுவடி

அமரர்

பொன்னம்பலம் பாக்கியநாதன்

உடலோடு : 1932-10-06

உடல் கழற்றி : 1999-03-24

ஆழ்கிணற்றின் அடியாழத்திலுள்ள
ஒரு வெள்ளைக்கல்போல
என்னிடத்தில் ஒரே ஒரு நினைவு மட்டும்
அதை நான் போக்கமுடியாது;
போக்க விரும்புவதுமில்லை.

புல்வெளிகள் மஞ்சள் பாரித்துள்ளன.

என் நினைவாக மாற்றப்பட்டுவிட்டாய் நீ.

பொய்மையிலிருந்து
மெய்மைக்கும்

இருளிலிருந்து
ஒளிக்கும்

இறப்பிலிருந்து
இறவாமைக்கும்
என்னை இட்டுச் செல்லும்.

ஓம் சாந்தி; சாந்தி; சாந்தி!

பிருதகாரணியக உபநிடதம்

ஒற்றையாக மனிதர்களை 'நீ' என்று ஒருமையில் நீங்கள் அழைத்து ஒருபோதும் நான் கேட்டதில்லை. உங்களுக்கு யாரும் பேதமில்லை, எல்லோரையும் கண்ணியமாக நடத்தினீர்கள். நீங்கள் தான் மனிதர்களிடையே பேதமில்லை என்ற முதற்பாடத்தை சொன்னீர்கள். பாரதி பாடல்களைக்கூட முதலில் எனக்குச் சொன்னது நீங்கள் தானா? நீங்கள் என்றுதான் ஞாபகம்.

விவசாயியின் மகன் - வெள்ளாடைத் தொழிலுக்குள்ளும் விவசாயியின் மகனே இருந்தான். உடல் பெருந்தடையாகும் வரை முற்றமும், வளவும் எப்படியிருக்கும். சிறகவரை எவ்வளவு காய்த்துக் கொட்டியது. எல்லாவற்றையும் அழகாக, சீராக உங்களால் எப்போதும் பேண எப்படி முடிந்தது?

நானும் அம்மாவும் உங்களுக்கு ஒரு பட்டம் வைத்தோம். 'வாத்து' - உங்களுக்கு நினைவிருக்கும். 'தண்ணி விளையாடுவதில், அவ்வளவு ஆசை. நீருள் நின்று நின்றே பாதமெல்லாம் மென்மையாகிப்போயிருந்தது.

செஞ்சோற்றுக்கடன் பற்றி நீங்கள் அதிகம் பேசியது பதிவில் இருக்கிறது. கர்ணனால் நிறையப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தீர்கள் என நினைக்கின்றேன். கல்கியும், நா. பாவும் அகிலனும் விரும்பி வாசித்தீர்கள் எனக் கூறியதாக ஞாபகம். உங்களை மதிப்போடு நினைவு கூராத நண்பர்களை நான் கண்டதில்லை.

இயல்பிலேயே நீங்கள் கதைப்பது குறைவு. நோய் உங்கள் குரலை சிறுகச் சிறுக எடுத்துக்கொண்டது. வீட்டில் பெருமளவுக்கு நீங்கள் 'மெளன்சர் சாட்சி' ஆகத் தொடங்கினீர்கள். எங்களை இது மிகவும் வேதனைக்குள்ளாக்கியது. வழமைபோல நீங்கள் அந்த வேதனையையும் மனதில் புதைத்துக் கொண்டீர்கள் போலும். சிதறிப்போயிருந்த

சொற்களை கோர்த்து நீங்கள் பேச முயன்று தோற்றத்தி கம். கேட்கப்படாத கேள்விகளும், சொல்லப்படாத மறு மொழிகளும் துரதிஷ்டவசமாக அதிகரித்தன. இன்னும் இன்னும் நான் உங்களோடு பேச ஆசை கொள்வேன்.

அப்பா, நீங்கள் பூமியில் தரித்திருந்த கடைசி மாதங் கள் வலிமிகுந்தவை. போர் முனையில் முன்னணியில் தனித்து விடப்பட்ட ஒரு வீரன்போல் நீங்கள் மரணத் தோடு போராடினீர்கள். மூச்சுக்காற்று தனது இறுதிப் பிரயாணத்தை உங்களது உடலுக்குள் நிகழ்த்திக்கொண் டிருந்தது. நீங்கள் மூச்சு விட்ட ஒவ்வொரு நாட்களும் நாங்கள் சந்தோசப்பட்டோம். நீங்கள் வேதனைப்பட்டீர் கள். உங்கள் உடலின் வலிகள் சொல் முடியாதளவு அதிக கரித்துக்கொண்டிருந்தன.

எவ்வளவு ஓர்மம்; எவ்வளவு வலிமை. பதட்டப்பட்டு மனங்கலங்கி, ஒருபோதும் நான் உங்களைக் கண்டதில்லை. தவறிய நினைவு திரும்பும்போதெல்லாம் உடலை அதன் வேதனைகளோடு தள்ளி வைத்துக்கொண்டு 'ஒன்றுமில்லை' என சாதாரணமாக உங்களால் எப்படிச் சொல்ல முடிந் தது.

கடைசியாக உங்களது கண்களோடுதான் கதைக்க முடிந்தது. பேசிக்கொண்டிருந்த கண்களோடு இறுதியாக ஒருதடவை பேசும்ன்பே, அது பூமியில் நிரந்தரமாக மூடிக்கொண்டது அப்பாவே.

மகன்

உடம்பு உயிரெடுத்ததோ, உயிர் உடம்பெடுத்ததோ?
 உடம்பு உயிரெடுத்தபோது உருவமேது செப்புவிர்,
 உடம்பு உயிர் இறந்தபோது உயிர் இறப்பதில்லையே,
 உடம்பு மெய்ம்மறந்து கண்டுணர்ந்து ஞானம் ஒதுமே.

நாடி நாடி உம்முளே நயந்து காண வல்விரேல்
 ஓடி ஓடி மீனுவான் உம்முள்ளே அடங்கிடும்
 தேடி வந்த காலனும் திகைத்திருந்து போய்விடும்
 கோடி கோடி காலமும் சூறையிலாது இருப்பிரே.

— சிவவாக்கியார்

நாராயணது அன்மையானது

- கன்டை வீரசைவ வசனங்கள்

ஆங்கில மூலம்

ஏ. கே. இராமானுஜன்

தமிழில்

இ. கிருஷ்ணகுமார்

அட்டைப்பட ஒவியம்

Journey I

ஜே. சுவாமிநாதன்

அமர்

பொன்னம்பலம் பாக்கியநாதன்

நினைவுச்சுவடி

278,

பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்,

அராலி, கிழக்கு,

அராலி.

25-04-1999

தென்னிந்தியாவின் சிறப்படையாளங்களில் ஒன்று பக்தி இயக்கம், அதற்குப் பெரியளவில் ஒரு தேசியப் பரிமாணம் உண்டு. தென்னிந்தியாவின் பக்தி இயக்கக் கிளைகளில் ஒன்று கன்னடத்தைத் தளமாகக் கொண்டது. கி.பி. 12 அளவில் நிறுவனமயப் படுத்தப்பட்ட போதிலும், இவ்வியக்கம் அதற்கு முன்பே தனக்கான தளத்தயாரிப்புக்களை வைத்திருந்தது.

பக்தி இயக்கங்களின் பிரதான வெளிப்பாட்டுத்தளம் இலக்கியம். வீரசைவ பக்தி இலக்கியங்கள் வசனங்கள் எனப் பெயரிடப்பட்டவை. தம் மீதும், சமூகம் மீதும் மிகவும் நேர்மையான பார்வை கொண்ட சொல்லிலும், செயலிலும் சமதளமுடைய, ஒரு காலகட்ட சமூக நிர்ப்பந்தங்களின் விளைவுகளுமான அருளாளர்களது அனுபவங்களின் பதிவுகளிவை. பாரம்பரியமான சமய ரீதியான பார்வையை விடுத்து இவற்றுள் நுழையும் போதும் ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்தின் அக, புற அனுபவங்களின் மிகச் சிறந்த பதிவுகளாகவும் இவையிருக்கும்.

தாயே சுடரில்லாத ஒரு நெருப்பில்
நான் எரிந்தேன்.

தாயே இரத்தமற்ற ஒரு காயத்தால்
நான் துன்புற்றேன்.

தாயே ஒரு மகிழ்ச்சியுமற்று
நான் புரண்டேன்.

சாத்தியமற்ற உலகங்களில் அலைந்தேன்,
என் இனிய மல்லிகார்ஜீனரே.

மகாதேவியக்கா
கி.பி 12

நானோ உடலை வைத்திருப்பவன்
நீயோ உயிர்மூச்சை பிடித்திருப்பவன்.

என் உடலின் இரகசியத்தை நீ அறிவாய்,
உன் உயிர்மூச்சின் இரகசியத்தை நான் அறிவேன்.

அதனால் தான் உனதுடல்
என்னுள்ளே இருக்கிறது.

நீயும் அறிவாய்
நானும் அறிவேன்
ஓ ராமநாதா,

உனது உயிர்மூச்சு
எனது உடலினுள் இருக்கும்
அதிசயத்தை.

தேவரதாசியம்யா
கி. பி. 10

எனது உடல் அழுக்கு
எனது ஆத்மா வெளி
எதை
நான் பற்றிப்பிடிப்பேன் பிரபுவே
எப்படி

எவ்வாறு
உன்னை நான் நினைப்பேன்?
எனது மாயைகளை அறுத்து விடு
மல்லிகார்ஜீனனே.

மகாதேவியக்கா
கி. பி. 12

யாருக்குத் தெரியும்?
இது உடலின் உடலா?

உயிரின் உயிரா
உணர்வின் உணர்வா?

இது தூரமானது,
அண்மையானது.
இங்கில்லை,
அங்குண்டு.

என்று எண்ணி எண்ணி
தமக்குள்ளேயே அவர்கள்
களைத்துப் போகிறார்கள்.

அல்லமம பிரபு
கி. பி. 12

உயரமான மூங்கில் ஒன்றை வெட்டி
 அதன் அடியைக் கொண்டு பெண் ஒன்றும்
 நுனியைக் கொண்டு ஆண் ஒன்றும்
 செய்கிறாய் என்று வைத்துக்கொள்
 தீப்பற்றும் வரை அவற்றை உரசியபோது
 பிறந்த நெருப்பு
 ஆணா
 பெண்ணா
 கூறுவாய் ஓ ராமநாதா?

தேவரதாசிமய்யா
 கி. பி. 10

மார்பையும், நீண்டு வளரும்
 கூந்தலையும் அவர்கள் கண்டால்
 அதைப் பெண்ணென்று அழைப்பார்.

தாடியையும் மீசையையும் கண்டால்
 அதை ஆண் என்று அழைப்பார்.

ஆனால், இவற்றிற்கு இடையில் மிதக்கும்
 ஆத்மாவைப் பார்
 அது ஆணுமில்லை.
 பெண்ணுமில்லை.

ஓ ராமநாதா.

தேவரதாசிமய்யா
 கி. பி. 10

இங்கே பார் இனிய நண்ப
மனிதர்களின் இந்த உடைகளை அணிவது
உனக்காக மட்டுந்தான்.

சிலவேளைகளில் நான் ஆண்;
சிலவேளைகளில் நான் பெண்.

ஓ கூடலி சங்கம தேவா
உனக்காக நான் யுத்தம் புரிவேன்.
ஆனால், நான் உனது பக்தனின் மணவாட்டி.

பசவண்ணா
கி. பி. 12

நெருப்பு எரிக்கும்
ஆனால் அசைவதில்லை.

காற்று அசையும்
ஆனால் எரிப்பதில்லை.

காற்றும் நெருப்பும் இணையும்வரை
அதற்கு எந்தவொரு ஏற்றமும் இல்லை.

அறிதலும், செய்தலும்
இது போலத்தான் என்று
மனிதர்கள் அறிவார்களா?

தேவரதாசுமய்யா
கி. பி. 10

ஒளி
இருளை விழுங்கியது

நான் தனிமையில்
உள்ளிருந்தேன்.

கலையும் இருளில்
நானே
உன் இலக்கானேன்
ஒ குகேஸ்வரா.

அல்லம்மபிரபு
கி. பி. 12

பட்டுப்பூச்சி ஒன்று
தன் ஊனத்தின் நூலிழையால்
அன்புடன் தன் வீட்டை நெய்கையில்
தன் உடலையே இறுக்கமாக
சுற்றிச் சுற்றி
இறுதியிலே தானே இறந்து கொண்டிருப்பது போல
நானும்
என் மனத்தின் ஆசையின் ஆசையால்
எரிந்து போகிறேன்.

ஒ பிரபுவே
என் மனத்தின் பேரவாவை அறு
வெளியேற உன் வழிதனை காட்டு
மல்விகார்ஜீனனே.

மகாதேவியக்கா
கி. பி. 12

சிலர் சொல்கிறார்கள்
தாங்கள் அதைக் கண்டதாக
அது என்ன?

சுற்றும் சூரியனா
நட்சத்திரங்களின் வட்டமா?
நிலவின் குன்றுநகர் வாழும்
குகேஸ்வரா.

அல்லம்ம பிரபு
கி. பி. 12

பாணை ஒரு கடவுள்
பொலி சளகும் ஒரு கடவுள்.
தெருவில் கிடக்கும் கல்லும் கடவுள்
தலைவாரும் சீப்பும் கடவுள்,
வில் நாணுங் கூடக் கடவுள்.
மரக்கால் கடவுள்
கெண்டியும் ஒரு கடவுள்.

கடவுள்கள், கடவுள்கள்
பாதம் பதிக்க இடமேதுமின்றி
பலப்பல கடவுள்கள்.

கடவுள் ஒருவரே இருக்கிறார்,
அவரே எங்கள் கூடலிசங்கம தேவர்.

பசவண்ணா
கி. பி. 12

மரத்து நெருப்பு
மரத்தை எரித்தது போல
நான் எரிந்தேன்.

பெருவெளிக் காற்று நறுமணம்
நாசித்துளையை நிறைத்ததுபோல
நான் நிறைந்தேன்.

மெழுகுப் பாவை தீக்கொழுந்தானது போல
நான் தீக்கொழுந்தானேன்.

பிரபுவே நான் உம்மை வணங்கினேன்.
உலகத்தை இழந்தேன்.

அஸ்ஸம்ம பிரபு
கி. பி. 12

அதோ அவர்களைப் பார்
நீர்க்குமிழி ஒன்றைப் பாதுகாக்க
இரும்புச் சட்டகம் ஒன்றை
ஆக்குகிறார்கள் சுறுசுறுப்பாக.

உடலின் உறுதியை நம்பாது வாழ,
அனைத்தும் வழங்கும் பிரபுவை வணங்கு.

பசவண்ணா
கி. பி. 12

சிவனுடன் முழுமையாய் ஒன்றித்திருப்போருக்கு

விடியல் இல்லை,
வளர்பிறை இல்லை,
சமமான பகல் இரவு இல்லை,
சூரிய அஸ்தமனமும் இல்லை,
பூரண நிலவும் இல்லை.

அவனது முற்றமே
உண்மையான காசி,

ஓ ராமநாதா

தேவரதாசிமய்யா
கி. பி. 10

நானை வரவிருப்பது
இன்றே வரட்டும்

இன்று வரவிருப்பது
இப்பொழுதே வரட்டும்.

மல்லிகார்ஜீனா
இப்பொழுதுகளையும் அப்பொழுதுகளையும்
எங்களுக்கு தராதே

மகாதேவியக்கா
கி. பி. 12

பிறந்த இடம்: வடலியடைப்பு

தாய்: திருமதி பொ. செல்லம்மா

தந்தை: திரு. வ. பொன்னம்பலம்

சகோதரர்கள்: திரு. பொ. சுந்தரநாதன்
திருமதி வை. மகேஸ்வரி
செல்வி பொ. அன்னலக்ஷ்மி

சகோதரவழி

மைத்துனர்கள்: திரு. வைரமுத்து
திருமதி ச. மகேஸ்வரி

மனைசி பிறந்த இடம்: அராவி

மனைசி: வைத்திய கலாநிதி ந. துரைரத்தினம்
திருமதி து. நோசரத்தினம் ஆகியோரின்
புதல்வி திருமதி பா. சரோஜினிதேவி

மனைசிவழி

மைத்துனர்கள்: திரு. து. மோகனதாஸ்
திருமதி வி. நிஷங்காதேவி

சகலன்: திரு. சி. விநாயகமூர்த்தி

சகலை: திருமதி மோ. இரஞ்சனாதேவி

பிள்ளைகள்: திரு. பா. அகிலன்

கனலஞ்சென்ற செல்வி பா. அருந்தினி

தொழிலாற்றிய இடங்கள்: அல்லை, குருநாகல்,
கொழும்பு, வவுனியா, யாழ்ப்பாணம்.

நன்றிகள்

- * எல்லாவற்றையும் தமது சுமையாகத் தோளில் எடுத்துக் கொண்ட நண்பர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும்
- * மரணவீட்டிலும், வீட்டுக்கிருத்தியத்திலும் பங்கெடுத்துக் கொண்ட அனைவருக்கும்
- * வீரசைவ வசனங்களை மொழிபெயர்த்த திரு. இ. கிருஷ்ணகுமார், அதனைச் செம்மைப்படுத்திய திரு. ஏ. ஜே. கனகரட்ணா ஆகியோருக்கும்
- * வீரசைவ வசனங்கள் ஏ. கே. இராமனுஜனின் *Specking of Siva* ல் இருந்தும், ஜே. சுவாமிநாதனின் ஓலியம்: *National Gallery of Modern Art., Delhi* ன் வெளியீட்டிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டவை. அவற்றிற்கும்
- * இக்கல்வெட்டை ஆர்வத்தோடு அச்சிட்ட பாரதி பதிப்பகம் - திரு. இ. சங்கர் ஆகியோருக்கும்

பாரதி பதிப்பகம், கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

யமன் :

ஓ, நசிகேதா காக்கையின் தந்தத்தைப் பரீட்சிப்பதற்கு ஒப்பானதும். இறந்த சிறகு இருக்கின்றானா? இல்லையா என்றானதும், மரணம் குறித்ததுமான சந்தேகத்தை இவ்விதம் நீ கேட்பது பொருந்தாது.

நசிகேதன் :

யமனே, இறந்த சின் இருக்கிறான் என்றும், இல்லையென்றும் கூறப்படும் ஆத்மவிடயம் பற்றிக் கூறும், இதனை விடுத்து அநீத்தியமான இன்பம் தரும் பொருள்கள் பற்றிய வரமொன்றிணையும் நசிகேதன் கேட்கமாட்டான்.

கடோபநிடதம்